

Kosten gjorde, at tarvelig Højskolemad var hendes Livretter. A. H.

Om dette Elevophold skriver J. B.-M. følgende i „Vejlby Højskole“ for Juni 1912:

I det sidste Elevblad skrev Redaktøren, at jeg kom her til Skolen til Maj, og jeg havde den Ære, at mit Billede kom i Bladet, og nu er jeg her, — jeg har meldt mig, som Elev, — og jeg vil opfordre alle ældre Mennesker, der har Tid tilovers til at gøre det samme. — Vi vil saa nødig blive gamle, og jeg vil næsten sige — naar vi ikke er virkelig syge — lidt Alderdomssvaghed regner jeg ikke — kan vi undgaa det, naar man lever med blandt de unge og Tidens Spørgsmaal.

Og saa vil jeg raade dem til at komme her paa Vejlbys Højskole som Elev. Baade Forstanderen, Hostrup, og hans Kone Astrid, har haft og har saadanne udmærkede Forældre, og derfor holder de saa meget af de gamle (af Alder naturligvis), saa De kan aldrig tro saadan et Hensyn, der bliver taget til os paa alle mulige Maader.

Og saa gaar det altsammen i det gamle, rigtig gode Spor, som *slet ikke* er blevet gammelt endnu, og saa leger, synger og danser vi, jeg med, saa godt jeg kan. Og man kan, fordi Ungdommen hjælper en saa dejlig. Og saa er Maden saa udmærket godt stegt og kogt —, saa man kan tygge det. Egnen her er aldeles mageløs — 10 Minutters Gang gennem Skov ned til Havet og til Badehusene —. Det er en Morgentur, kan De tro, man har godt af. Men det allerbedste er Foredragene — baade kristelige og folkelige —, jeg skriver dem op, for at huske dem —, og dem holder Forstanderen og hans Kone. Ja, jeg fortæller dem nu og saa sommetider noget, og det opliver jo mig selv, kan De nok forstaa. Og saa maa jeg ogsaa nævne vore to unge, en Lærer og en Lærerinde, som boer paa Skolen, livlige, interesserede, musikalske, er med over alt.

Summa summarum, kom her til Vejlbys Højskole, det er som Idunns Æbler for Guderne.

Jutta Bojsen-Møller.

I samme Blad for Juli 1912 finder vi følgende „Tilbud“ med Svar:

Glamsbjerg, 14. Juni 1912.

Til Højskoleelev Jutta Møller!

Da jeg til November har Brug for

en ældre Pige eller Jomfru, vilde jeg gerne herved rent ud spørge Dig, hvad Du forlanger i Løn, og om Du mulig har Lyst til Pladsen hos mig. Jeg har fire Børn og en grundmuret Gaard og Arbejde nok, til mig selv og en til. Det forekommer mig ved at se dit gode Brev i Vejlbys Højskoleblad, at Du ikke helt er uden Sans for at staa paa din Husbonds Side. Mine Børn har været i Danseskole, saa det kan de, det behøver Du ikke at lære dem. Det Du siger, at Maden koges og steges godt, passer mig rigtig bravt. Ja, jeg vil nu slutte med at sige Dig, at jeg har bedt Peter Sørensens Ane, som er paa Højskolen om at se lidt efter Dig, saa kan jeg altid faa at vide, om du passer mig, hvad jeg for Resten tror, Du gør. Saa lever vi da i Haabet.

P. Andersen,

Glamsbjerg pr. Tvede Station.

Da Glamsbjerg pr. Tvede ikke kan findes i Rejselisten benytter jeg Elevbladet til Svar. Jeg vil da sige Tak for det morsomme Brev, jeg har haft megen Fornøjelse af det. Jeg kunde nok være fristet til at prøve Pladsen hos dig, men efter nøjere Overvejelse har jeg opgivet det. Men vi kan jo tale om det ad Aare.

Jutta Bojsen Møller.

— som Madmor.

I Minderne om Fru B. M. er der et lille Træk, der kendetegner hende som Madmoder, som jeg her vil fortælle. Som ung Præstekone i Sejling havde hun en Gang en lille 17—18 Aars Pige, der hed Therese. En Søndag var Fru Bojsen-Møller ikke hjemme, og nævnte unge Pige var da saa uheldig at slaa en Lampe i Stykker. Pigen var meget ulykkelig derover og tænkte med Gru paa, hvad hendes Madmoder vilde sige. Ved Hjemkomsten fandt Fru Bojsen-Møller sin ellers saa glade lille Pige forgrædt i en Krog af Stuen. „Men kære Therese, hvad er der dog i Vejen?“ spurgte Fru B.-M. Pigen fortalte sit Uheld, og de flestes Tanker havde vel først gjaldt deres Lampe, men Fru B.-M. var større end de fleste, med sine kære, milde Øjne, som vi alle kender saa godt, saa hun paa Pigen, og idet hun lagde sin Haand paa hendes Skulder, sagde hun kun: „Stakkels lille Therese, og for den Lampes Skyld har du ødelagt din gode Søndag Eftermiddag.“

Gertrud Mikkelsen Hedensted.

„Paa Cycle.“

Tante Jutta skulde med Toget fra Aarhus til et Møde paa Himmelbjerg-

get. Hendes økonomiske Sans var imod at faa Vogn. Turen var lang at gaa, og da Bertel Jensen og hans Frue netop var her og skulde cykle ind til Aarhus, besteg hun let og glad Cyklen. Mindre let var det for Bertel Jensen og min Mand, der trak hende herfra og til Aarhus.

Vejlbys Højskole.

Astrid Hostrup.

I Mulm og Mørke.

En god Ven af Jutta Bojsen Møller har fortalt os følgende morsomme Træk, som forekommer os at vidne i lige høj Grad om hendes Angst for at volde Besvær og hendes Uforfærdet-
red i vanskelige Situationer.

Hun havde i et Brev meldt til Forstanderen paa Rødkilde Højskole, at hun vilde ankomme til Stege en bestemt Aften Kl. 11½ og bedt om at blive afhentet med Vogn ud til Skolen, som ligger en halvanden Fjerdingvej fra Byen. Hun havde imidlertid ikke beregnet, at Brev først kunde naa Højskolen Morgenens efter hendes Ankomst. Da hun kom til Stege, var der ingen Vogn til at modtage hende. Et Øjeblik overvejede hun, om hun skulde tage ind paa et Hotel, men fandt, det vilde være en stor Urimelighed. Hun havde jo raske Ben og kunde nok klare den Smule Vej. Saa begav hun sig i Mulm og Mørke og uden Ledsagelse paa Vej til Fods. Et Stykke ud af Vejen blev hun indhentet af en Vogn, og da hun paa sit Spørgsmaal om, hvor den skulde hen, erfarede, at den skulde ad samme Kant som hun, bad hun om Tilladelse til at køre med og faldt snart i livlig Passiar med Kusken. Ved sin Ankomst til Højskolen var alt lukket og slukket, men i Stedet for at slaa Allarm, fandt hun efter nogen Søgen en aaben Dør, famlede sig i Mørket op ad Trapper og henad Gangen og havnede i et tomt Elevværelse, hvor hun straks gik til Sengs. — Da Familien næste Morgen samledes i Stuerne, modtog den med Forfærdelse et Brev, som meddelte, at Jutta Bojsen Møller var ankommen til Stege med Damperen. Aftenen i Forvejen. — Hvor havde hun nu gjort af sig selv? — Hvad havde hun tænkt ved, at der ingen var mødt for at hente hende? — Spørgsmaalet blev snart besvaret.

Jutta Bojsen Møller kom ned ad Trappen smilende og elskværdig, som om det var den naturligste Sag af Verden, at hun havde klaret sig selv.

Der stode de — og Mor Jutta bød: Godmorgen.